

Graf- och klage-skrifft öfwer den edle och högdygdige frw Susanna Juliana S...

Tammelin, Laurentius Gabrielis,

1 Ic 1697 Svenonia, Susanna Juliana

National Library
of Sweden

Graf- och Klage-Skriffe

öfwer
Den Edle och Högdygdige

Frw SUSANNA
JULIANA SVE-
NONIA,

Den HögEhrowördige och Höglärde Herrens

M. ANDREÆ WANOCHII

Högtberömlige Theol: Professoris wed
Kongl. Academien i ÅBO

Kärålfelige Waka/

Hwilcken/ med en Högfdöm och anseelig Lif-Process
i Åbo Dom-Kyrckia til sin Hwilo-Cammar we-
derböriligen blef ledsagat den 29. Aprilis
Anno 1697.

u dödlighetens bild / Som Jordzjens
runda träder /
Der alt hwad går och fahr om sin
förwandling qwäder /
Och til gemötes för / at tijdzjens frä-
tand tand /
Hwad qwickt och läfwand är i Stä-
der Byjar Land /
Til inthet göra plää / till inthet tro Jag säger /
Ty dödligheten en oddbligheten äger
Till underpant / men går sin förelagda lag /
Som är i dag rin up / i mårgeu ända tag.
Så är natursens wärck förgånglighjetens löje /
Ty tijden har en för sin roo / sin lust / sit nöje /
An hwad som skepnad bär af lyckans hösta mått
Måst undergå och tänck! förgånglighjetens lätt.
Kom see hwem säfwer här hem hwiilar trött och stilla
I denna mörcka Graf / den lyckan mände drilla /
På sin omwårtingz klood / sen måste fahra håån /
Och wijsa at hon war of gifwen till ett låån
Och en til egendom / fast hennes dygder snälla /
Som einot dödzjens wäld nu intet kunde gälla /
De hade warit wärd' sin boning hysa få /
Och framgent med sin wån på sälhetz banen gå.

Af högförnamlig slächt hon föddes hjit til wården/
På hwilfens höga läf den algemena slården/

Den intet tadla tör/ men rådz för himlens hoot/

En rycktes klara liud här ropar starkt emoot.

Hon wårt til kråpp och hy afmålat som en Lillia/

Och den förnemsta deel hwad GUDz råd sluut och willia

I salighetens wårck den är/ hon lärde grant/

Så hoos och måd sig sielf hiert-tröstand hugnad fant.

Når åhrsens fleera thal och kråpsens wårt tiltaga

Den månd/ på hurtigt sätt sit sin och tanckar aga

Hon kund/ odygden sielf måst slater uthestå/

Som sit inrymme söt hoos andra kunde nå.

Helt oförkränckt til hog/ til tråp/ til tanckar sinne

Hon kom i åchta sång/ seen stadigt hölt i minne

Sin tro/ sin plicht/ sin flit och lesde med sin man/

Som den där tidt och sent sit högsta nöje fan.

Men och den kärlek reen som så war tånd i låga/

Blef släckt och awafd rätt snart/ når Lethes wåg den wåga

Uthsläcka liif och and/ som bland of aldrig meer/

Sit sseen/ sit liuus och glantz i denna wården teer.

Så är förgångligt alt hwad man på jorden finner/

Wåhl/ den förgånglig är förgångeligheten minner/

Sig sielf uppå och en gör wist säkert och håpp

Der alt ofäkert är/ i flycht/ i fart/ i läpp.

Så såg den Edla Siäl den wij här nu begrafwa

Sin wård/ doch aldrig än på wårdzens stigar snafwa/

Men oförändrat gick den wåg som Herren böd/

En och til sidsta sluut hon sich en salig död.

Anno
1661.
den 29.
Nov:

Anno
1680.
den 29.
Octo.

Anno
1697.
den 25.
Jan:

Bl. 10.
foreff: m.

Så

Så säf nu Edla Fru i roo och säker hwijla!
Til Gudz Basune liud män jorden öfwerila/
Din siäl den niute frögd bland Gudz kärkommas lag!
Förene sig sin kröp på wärdsens sidsta dag!
Men Heri Professor hör/ Er gråt och tårar alla
Skall Herren tärcka af! och entlig hädan kalla
Dijt som Ehr wän hon är bland hans uthwalda wist
Ach hielpe Ehr och öf dijt Herren Iesus Christ!!!

I hastighet skref

PARS TAMMELIN.

Graf. Skrifte.

Trefalt sälle Siäl/ som sluppit werldsens
möda/
Och giordt en wandring swär/ från lifswet
til the döda/

Men effter samma gång bekommit lust och roo/
Och sälla lifswetz lif/ der Gudz Utwalde boo.
Lef ewigt säll och wäl in för Gudz ansicht blifda/
Wäl tig som äst så qwitt/ all jämer/ sorg och qwidja
Til Christi store dag/ här hwijas Edra Been/
Fru Professorsta From/ in under denna Steen.

a/ ANDREA GELLERO.